

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/68/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216203257
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1216203257.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : N.. P. P., nar. X. X. XXXX, bytom X., L. P. L. X, zastúpený AK Roštár - Slovák, s.r.o., Bratislava, Révova 7, proti žalovanému : N. T., B.. XX. X. XXXX, bytom X., V. XXXX/XX, zastúpený Mgr. Dávid Štefanka, advokát, Bratislava, Kutlíkova 17, o zaplatenie 65.000 €, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 9. 12. 2016 č.k. 67C/33/2016 - 198, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 65.000 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 23. 2. 2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi proti žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobcu v roku 2013 oslovil žalovaný s tým, že hľadá prostriedky na rozšírenie podnikania a na nové prevádzky pre projekt MOODS. Nakoľko so žalovaným mal dlhodobu dobré obchodné vzťahy z minulosti, dôveroval jeho schopnosti tento projekt rozvíjať a požičané peniaze vrátiť. Tiež mu ponúkol možnosť vstupu do spoločnosti, čo v tom čase žalobca aj zvažoval. Vzhľadom na jeho záujem rozšíriť sa v čo najkratšom čase, mu od začiatku roku 2014 začal poskytovať pôžičky, ktoré podľa jeho slov mali smerovať do rozširovania a investovania do nových prevádzok. Pri poskytnutí prvej pôžičky bol žalovaný ochotný podpísať zmluvu o pôžičke a zmenku s ručiteľom, ktorým bol druhý konateľ spoločnosti MOODS. Tento model chcel žalobca aplikovať aj na ďalšie pôžičky. Na viacnásobné podnety zo strany žalobcu dostával rôzne varianty splácania pôžičky aj s ohľadom na výšku mesačných splátok, aj s ohľadom na dobu splácania. K dohode o konkrétnom termíne vrátenia pôžičky napokon nedošlo. Tvrdil, že sa v roku 2013 stretol so žalobcom, ktorému sa páčil projekt MOODS, preto žalobcovi pripravili aj prezentáciu, na základe ktorej sa žalobca rozhodol, že má záujem do tohto konceptu investovať. Peniaze žalobcu boli investované do nových prevádzok, sú zaúčtované v kapitálových fondoch spoločnosti Gastro club, nakoľko nebol dohodnutý spôsob účasti žalobcu v tejto spoločnosti. Z výpisu z účtu žalobcu vedeného v Tatra banke, a s. vyplynulo, že žalobca zaslal dňa 26.2.2014 na účet žalovaného sumu 65.000,-eur. Listom zo dňa 19.1.2016 žalobca vyzval žalovaného na vrátenie sumy 65.000,-eur a to v lehote 30 dní od doručenia výzvy. Žalovaný na výzvu žalobcu nereagoval, dlžnú sumu doposiaľ žalobcovi nevrátil. Po právnej stránke oprel súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o ust. § 657, §563, § 517 ods. 2 Obč. zák., ako aj §3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.

2/ Súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná. Dôvodom vzniku právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, na základe ktorého veriteľ ponecháva dlžníkovi veci určené druhovo a dlžníkovi vzniká povinnosť po uplynutí

dojednanej lehoty dlh vrátiť, t.j. vrátiť veci rovnakého druhu, je zmluva o pôžičke. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú: a) prenechanie druhovo určenej veci, b) vrátenie vecí rovnakého druhu, c) dočasnosť prenechania, d) faktické odovzdanie veci dlžníkovi. Hoci dohoda o dočasnosti prenechania veci je podstatnou náležitosťou zmluvy, neznamená to, že je potrebné dohodnúť aj presnú dobu vrátenia. Ak presná doba vrátenia dlhu nie je dohodnutá, dlžník je povinný splniť dlh na požiadanie veriteľa (§ 563 Obč. zákonníka) (R NS SR 1 Cdo 197/2009). Zmluva o pôžičke je zároveň zmluvou reálnou, čoho dôsledkom je, že k jej vzniku sa nevyžaduje iba splnenie zákonom definovaných podstatných náležitostí, ale jej vznik je daný až okamihom reálneho plnenia veriteľa, t.j. poskytnutím pôžičky. Pod poskytnutím pôžičky (prenechaním, odovzdaním) veci v zmysle vzniku záväzkového vzťahu zo zmluvy o pôžičke sa rozumie nielen fyzické odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi, ale aj bezhotovostný prevod peňažných prostriedkov na účet dlžníka (napr. R NS ČR 21 Cdo 2217/2003, 21 Cdo 4520/2007, 33 Cdo 4047/2009). Súd mal v konaní preukázané a uvedená skutočnosť nebola medzi stranami sporná, že žalobca dňa 26.2.2014 previedol zo svojho osobného účtu na osobný účet žalovaného sumu 65.000,-eur. Žalobca tvrdil, že predmetnú sumu žalovanému poskytol titulom pôžičky; žalovaný tvrdil, že tieto finančné prostriedky žalobca poskytol ako investíciu obchodnej spoločnosti Gastro club s.r.o., v ktorej sú tieto peňažné prostriedky riadne zaúčtované.

3/ Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazoval na to, že v sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na preukázanie svojich tvrdení dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Dôkazné bremeno postihuje vždy toho, kto niečo tvrdí, teda spravidla žalobcu. Žalovaný ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú, že právo alebo nárok žalobcu nevzniklo, prípadne zaniklo alebo sa zmenilo. Tieto povinnosti tvrdenia sú základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obidve strany. Neunesenie dôkazného bremena má potom v konaní za následok procesný neúspech tej strany sporu, ktorá nedokázala preukázať ním tvrdené skutočnosti. Žalovaný v konaní poprel žalobcom tvrdené skutočnosti o tom, že suma 65.000,-eur mu bola poskytnutá ako pôžička, pričom tvrdil, že táto suma bola poskytnutá spoločnosti Gastro club s.r.o. ako investícia. Svoje tvrdenia však ničím nepreukázal. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o pôžičke je faktické odovzdanie veci dlžníkovi, ktorým sa rozumie aj bezhotovostný prevod peňažných prostriedkov na účet dlžníka, pričom z hľadiska subjektu, ktorý je zo zmluvy zaviazaný plniť, je irelevantné ako dlžník ďalej s týmito finančnými prostriedkami naloží. V prejednávanej veci boli finančné prostriedky prevedené na osobný účet žalovaného, ktorý sám označil. Žalovaný neuviedol žalobcovi účet spoločnosti Gastro club s.r.o., ani v konaní ničím nepreukázal, že spoločnosť Gastro club s.r.o. voči žalobcovi evidovala záväzok vo výške poskytnutej pôžičky, že poskytnuté finančné prostriedky boli v spoločnosti Gastro club s.r.o. riadne zaúčtované ako tvrdil, resp. že sa jednalo o investíciu, za ktorú mal žalobca nadobudnúť v spoločnosti Gastro club s.r.o. obchodný podiel, a teda že účet žalovaného, na ktorý boli prevedené finančné prostriedky bol iba platobným miestom. Naopak, tvrdenie žalobcu, že sa jednalo o pôžičku, vyplýva jednak z pripojených listinných dôkazov, najmä e - mailovej komunikácie zo dňa 20.2.2014, kde samotný žalovaný žiadal žalobcu o poskytnutie finančných prostriedkov, poskytnutie finančných prostriedkov sám označil za pôžičku, súhlasil s tým, že uzavrie na svoje meno zmluvu o pôžičke, žalobcovi zasielal návrhy na splácanie pôžičky. Tvrdenie žalobcu, že sa jednalo o pôžičku poskytnutú žalovanému preukazuje aj nesporná skutočnosť, že žalovanému boli žalobcom v priebehu roku 2014 poskytnuté viaceré finančné sumy, a to po častiach, pričom po prvýkrát sa tak stalo v januári 2014, kedy medzi stranami sporu bola uzatvorená aj písomná zmluva o pôžičke, v ktorej ako dlžník nefigurovala spoločnosť Gastro club s.r.o. ale žalovaný, keď zároveň účet uvedený v tejto zmluve bol totožný s tým, na ktorý bola finančná hotovosť poukázaná žalobcom aj dňa 26.2.2014. Vychádzajúc z uvedených skutočností, keď mal súd v konaní preukázané, že žalobca poskytol žalovanému titulom pôžičky finančné prostriedky v sume 65.000,-eur, ktoré mu doposiaľ nevrátil, súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu.

4/ Žalovaný sa s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho súd prvej inštancie zaviazal tiež na zaplatenie úroku z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil v súlade so zákonom, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi stranami sporu nedošlo k dohode o konkrétnom termíne vrátenia peňažných prostriedkov, preto je žalovaný povinný poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal (§563 Obč. zákonníka). Nakoľko žalobca poskytol žalovanému

lehotu na plnenie 30 dní, uplynutím tejto lehoty sa žalovaný dostal do omeškania. O trovách konania žalobcu rozhodol podľa § 255 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), podľa ktorého v konaní úspešnému žalobcovi patrí proti žalovanému náhrada trov konania v celom rozsahu.

5/ Uvedený rozsudok napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalovaný, v celom rozsahu, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaný odôvodňoval svoje odvolanie tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ďalej, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a napokon, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Trval na tom, že žalobca v konaní nepreukázal uzatvorenie zmluvy o pôžičke, a to z hľadiska jej podstatných náležitostí a že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojim tvrdeniam. Žalovaný trval na tom, že pri zmluve o pôžičke, ako ju označil súd prvej inštancie, absentuje jedna z podstatných náležitostí, a to záväzok dlžníka vrátiť požičané peňažné prostriedky. V údajnej zmluve totiž neabsentuje len dohodnutá doba vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov, ale predovšetkým samotný záväzok žalovaného ich vrátiť. Samotné náležitosti údajnej zmluvy o pôžičke nevedel presnejšie identifikovať ani samotný žalobca pri svojom výsluchu dňa 9. 12. 2016. Skutočnosť, že vyššie uvedené náležitosti neboli medzi účastníkmi dohodnuté, naznačuje a podporuje tvrdenie žalovaného o tom, že poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 65.000 € nemalo charakter pôžičky, t.j. nebol tu formulovaný záväzok žalovaného vrátiť finančné prostriedky, ale ich poskytnutie sa malo prejavíť v inej podobe finančného vysporiadania so žalobcom. z listinných dôkazov ďalej jasne vyplýva, že žalobca sa nielenže zaujímal, ako bude žalovaný ďalej nakladať s poskytnutými finančnými prostriedkami, ale tieto mal žalovaný použiť na určitý účel; o tom svedčí aj výzva na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov adresovaná žalobcom žalovanému dňa 19. 1. 2016. Ani v názve tejto výzvy, ani v jej samotnom texte nie je uvedené, že by išlo o výzvu na vrátenie peňažných prostriedkov, poskytnutých na základe pôžičky. Žalobca hovorí len o „poskytnutých peňažných prostriedkoch“ a požaduje ich vrátenie. Z textu výzvy vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným existovala vzájomná dohoda o účele použitia prostriedkov, pričom žalobca mal určité požiadavky, čo sa účelu použitia finančných prostriedkov týka. To korešponduje tvrdením žalovaného, že predmetom ústnej dohody žalobcu a žalovaného bolo poskytnutie investície do spoločnosti GASTRO CLUB a podmienky použitia tejto vlozenej investície v rámci spoločnosti GASTRO CLUB. Rovnako je účel použitia finančných prostriedkov deklarovaný aj v informácii pre príjemcu (Detail pohybu), ale je predovšetkým niekoľkokrát deklarovaný aj v intenzívnej elektronickej komunikácii medzi žalobcom a žalovaným ako konateľom spoločnosti GASTRO CLUB. Ak žalobca tvrdí, že z doloženej e-mailovej komunikácie vyplýva, že medzi účastníkmi malo ísť o zmluvu o pôžičke, je žalovaný názoru, že z tejto e-mailovej komunikácie rovnako vyplýva záujem žalobcu podieľať sa určitým spôsobom na podnikaní spoločnosti GASTRO CLUB, pričom realizácii konkrétnej podoby jeho vstupu do spoločnosti predchádzalo poskytnutie finančných prostriedkov spoločnosti na jej ďalšie bezodkladné rozširovanie. Žalobca vo svojej výpovedi dňa 9. 12. 2016 uviedol, že „už koncom jari 2014 som upozornil na to, že nemám záujem o vstup do akejkoľvek spoločnosti, ktorá bude majiteľom týchto prevádzok.“ Žalovaný zdôraznil, že žalovaná suma bola poukázaná na účet žalovaného dňa 26. 2. 2014, t.z., že aj podľa vyjadrenia žalobcu v tomto čase ešte neinformoval žalovaného o tom, že nemá záujem podieľať sa na podnikaní spoločnosti GASTRO CLUB. Žalovaný mal záujem o poskytnutie finančných prostriedkov od žalobcu, s tým, že získa obchodného partnera, ktorý sa bude účasťou v spoločnosti alebo inou formou podieľať na jej výnosoch tak, aby sa mohla žalobcovi vložená investícia vrátiť. Žalovaný žalobcu priebežne informoval o ekonomických ukazovateľoch prevádzok, pričom sa žalobcu opätovne dopytoval, aká bude jeho forma vstupu do spoločnosti. Na podklade svojej investície sa mal žalobca v budúcnosti zúčastňovať spolurozhodovania o prevádzkových a obchodných aktivitách spoločnosti GASTRO CLUB. Z komunikácie vyplýva viacero návrhov, medzi nimi aj založenie novej akciovej spoločnosti, v ktorej by patril žalobcovi určitý podiel. Ako však vyplýva z celej emailovej komunikácie, ako aj z výpovedí žalovaného, pri návratnosti poskytnutých finančných prostriedkov hovoril žalovaný vždy len o budúcich predpokladaných výnosoch spoločnosti, nikdy nie o svojom osobnom majetku, z ktorého by mala byť splatená akákoľvek pôžička. Podľa žalovaného začal žalobca poskytnuté finančné prostriedky označovať ako pôžičku až v decembri 2014, kedy zmenil svoje rozhodnutie ohľadom účasti na podnikaní spoločnosti GASTRO CLUB, tento postup žalobcu je účelový; keď u žalobcu vznikla obava z návratnosti finančných prostriedkov, vo vlastnom záujme začal prezentovať poskytnutie finančných prostriedkov ako pôžičku fyzickej osobe, pričom popiera investíciu peňažných prostriedkov do rozvoja spoločnosti, v ktorej je žalovaný konateľom. Žalobca teda v konaní nesprávne a účelovo právne interpretuje poskytnutú sumu ako pôžičku v prospech žalovaného ako fyzickej osoby. Za rovnako nesprávnu označil žalovaný interpretáciu prvoinštančného súdu v otázke uzatvorenia zmluvy o pôžičke na 65.000 € na základe predchádzajúcej písomnej zmluvy o pôžičke, ktorú účastníci uzatvorili v januári 2014. Z uzatvorenia

jednej zmluvy o pôžičke nemôže súd vyvodiť preukázanie uzatvorenia inej zmluvy o pôžičke. Žalovaný naďalej zotrval na tvrdení, že účet žalovaného bol iba platobným miestom, na ktorý boli poskytnuté finančné prostriedky a táto jediná preukázaná skutočnosť nie je dostatočným unesením dôkazného bremena ohľadom poskytnutia pôžičky žalovanému. Ak účastníci mali záujem uzavrieť zmluvu o pôžičke, neobstojí tvrdenie žalobcu, že pre krátkosť času nebola dojednaná písomná zmluva o uzavretí zmluvy o pôžičke. Ak by bol žalobca obozretný, požiadal by žalovaného o podpísanie zmluvy o pôžičke a následne by previedol požadované finančné prostriedky. Nakoľko sa však podľa názoru žalovaného javí, aj na základe vykonaných dôkazov, ako pravdepodobnejšie, že účelom poskytnutia finančných prostriedkov bola investícia žalobcu do spoločnosti GASTRO CLUB, žalovaný a žalobca takúto zmluvu nepodpísali, keďže by neodrážala skutočnú vôľu zúčastnených strán. Absentuje tak podstatná náležitosť zmluvy o pôžičke, a to dohoda o povinnosti žalovaného vrátiť veci rovnakého druhu (peňaží). Súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 657 Obč. zák. a následne aj ust. § 563 a § 517 ods. 2 Obč. zák. v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca ako veriteľ povinnosť uniesť dôkazné bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným uzavrel ako dlžníkom zmluvu, že na jej základe mu poskytol určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Okrem preukázania poskytnutia finančných prostriedkov žalovanému vo výške 65.000 € na jeho osobný účet neunesol žalobca dôkazné bremeno ohľadom preukázania uzavretia zmluvy o pôžičke. Rovnako žalobca nepreukázal, že dlžníkom z údajnej zmluvy o pôžičke mal byť žalovaný a nie právnická osoba, t.j. spoločnosť GASTRO CLUB, s.r.o. Svoje tvrdenia žalobca nepreukázal dostatočným spôsobom; prevod finančných prostriedkov je dôkazom iba o poskytnutí finančných prostriedkov žalovanému, z čoho ale nemohol súd vyvodiť záver o uzavretí zmluvy o pôžičke medzi žalobcom a žalovaným. Keďže zmluva o pôžičke uzavretá nebola, žalovaný sa nemohol dostať s plnením svojho záväzku do omeškania. Prvoinštančný súd mohol ustáliť skutkový stav aj na základe výpovede svedkov, ktoré navrhoval na svoju obranu žalovaný. Svedkovia mohli uviesť nielen skutočnosti, ktoré mali sprostredkované od žalovaného, ale aj skutočnosti, ktorých boli sami účastníkom. Tento dôkaz však nebol vykonaný, preto má žalovaný za to, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci.

6/ Na odvolanie žalovaného sa písomne vyjadril žalobca tak, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil a vykonal všetky dôkazy, ktoré boli potrebné na posúdenie sporu a vydanie rozhodnutia. Žalovaný podľa žalobcu uvádza v odvolaní zavádzajúce skutočnosti, vyňaté z kontextu. Opakovane zlučuje dve skutočnosti, čím spochybňuje nárok žalobcu, a to fakt, že medzi ním a žalobcom bola uzavretá ústna dohoda o pôžičke - o poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 65.000 € na účely investície do prevádzok MOODS s tým, že ich žalovaný vráti žalobcovi v lehote, na ktorej neboli dohodnuté (čo však právny poriadok a ani judikatúra nevyklučuje). Ďalej, že prebiehali rokovania o možnom budúcom vstupe žalobcu resp. o jeho podieľaní sa na podnikaní a zisku spoločnosti, ktorá mala zastrešovať prevádzky MOODS (pričom nebolo zrejmé, ktorá spoločnosť to má byť, t.j. či Gastro club, s.r.o. alebo Moods Gastro, s.r.o.), z ktorej by mohol mať žalobca zisk, avšak nad rámec pôžičky, ktorú mu mal žalovaný vrátiť bez ohľadu na to, kedy, ako a či vôbec sa bude žalobca podieľať na podnikaní a hospodárskom výsledku z prevádzok MOODS. Rokovania o možnom podieľaní sa žalobcu na ziskoch z prevádzok MOODS však nemali žiadnu záväznú formu, nakoľko žalovaný žalobcovi nikdy žiadnym relevantným dokladom nepreukázal, že poskytnuté peňažné prostriedky skutočne boli použité na účely rozvoja prevádzok, ani do ktorej konkrétnej spoločnosti (Gastro club, s.r.o. alebo Moods Gastro, s.r.o.) a najmä aké sú reálne hospodárske výsledky prevádzok - od ktorých záviselo rozhodnutie žalobcu podieľať sa na podnikaní. Z konania žalovaného a z verejne dostupných údajov o spoločnostiach Gastro club, s.r.o. alebo Moods Gastro, s.r.o. v r. 2015 však žalobca zistil, že ani jedna z menovaných spoločností neeviduje žiaden záväzok voči cudzím osobám, ani spoločníkom (ani v kapitálových fondoch). Je preto nepravdivé tvrdenie žalovaného, že vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov sa malo údajne prejavíť v inej podobe finančného vysporiadania so žalobcom. Žalobca nikdy nespochybnil, že uvažoval spočiatku o podieľaní sa na výsledkoch hospodárenia v prevádzkach MOODS. Pokiaľ by sa tak stalo, tak predmetné výnosy by neboli formou vrátenia pôžičky, ale podielom na zisku žalobcu v postavení spoločníka alebo tichého spoločníka v spoločnosti; vrátenie pôžičky by teda bolo nezávislé od potenciálnych ziskov žalobcu z podnikania. O právny úkon pôžičky ide aj v prípade, že sa nedojeďná medzi veriteľom a dlžníkom konkrétna doba jej vrátenia. Žalovaný namieta, že údajne absentovala samotná vôľa žalovaného pôžičku vrátiť. Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že sám žalovaný v emailovej komunikácii medzi ním a žalobcom - založenej v spise - používa pojem „pôžička“ a vyhlasuje, ako je ochotný peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť : email z 30. 1. 2014 : „č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX Ďakujem ičo“; email z 20. 2. 2014 : „...teraz ešte pre február by bolo ideálne poslať 65tisíc eur...môžem prípadne na mňa ešte podpísať pôžičku a zmenku.“

7/ Žalobca vo svojom vyjadrení ďalej poukazoval na to, že žalovaný nepravdivo uvádza, že žalobca na pojednávaní vo veci nevedel vysvetliť náležitosti zmluvy o pôžičke. Žalobca vo svojej výpovedi dňa 9. 12. 2016 jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ako došlo k dohode o pôžičke, že túto poskytol žalovanému, na jeho účet, na konkrétny účel a prečo ju neposkytol inej osobe, ale výslovne žalovanému. Tiež vysvetlil a priloženou emailovou komunikáciou so žalovaným preukázal, že ohľadne doby vrátenia pôžičky, úrokov z pôžičky a splátok so žalovaným len rokovali, pričom žalovaný sa konkrétnej dohode neustále vyhýbal, čo prinútilo žalobcu obrátiť sa na súd. Žalovaným namietaný fakt, že vo výzve zo dňa 19. 1. 2016 požaduje žalobca „vrátenie peňažných prostriedkov“ a neuvádza „vrátenie pôžičky“ nepreukazuje, že sa nejedná o pôžičku, keďže jej poskytnutie preukazujú vykonané dôkazy. Žalovaný v odvolaní namieta, že pôžička sa mala údajne vrátiť žalobcovi inou formou (naznačuje, že zo zisku prevádzok MOODS), čo podľa žalovaného preukazuje, že sa nemalo jednať o pôžičku. V tejto súvislosti žalovaný uvádza, že na daný prípad sa nevzťahuje argumentácia súdu prvej inštancie v tom, že „je irelevantné ako dlžník ďalej s tými finančnými prostriedkami naloží.“ Žalobca v tejto súvislosti zopakoval, že žalovaný svoje tvrdenia nijako nepreukázal, pričom samotný účel poskytnutia finančných prostriedkov (ako investíciu do prevádzok MOODS) je medzi stranami nesporný a nemá nič spoločné s povinnosťou žalovaného vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, čo nevylučuje, aby ich vrátil zo zisku niektorej zo spoločností, prostredníctvom ktorej podniká. Nepreukázané ale zostalo, na aký účel žalovaný peňažné prostriedky použil, avšak v konečnom dôsledku táto skutočnosť nepreukazuje, že by sa nemohlo jednať o pôžičku, čo je dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že pri poskytnutí pôžičky je irelevantné, ako dlžník s finančnými prostriedkami naloží. Keďže žalobcovi sa koncept MOODS, na ktorý mal žalovaný pôžičku použiť, páčil, zaujímal sa, ako žalovaný s pôžičkou naložil, tiež chcel mať preukázané, že peniaze použil žalovaný na dohodnutý účel. Budúca účasť žalobcu však bola len predmetom nezáväzných rokovaní. Žalovaný rovnako tak v konaní nepreukázal svoje tvrdenie, že mal záujem o poskytnutie finančných prostriedkov od žalobcu s tým, že získa obchodného partnera, ktorý sa bude účasťou v spoločnosti alebo inou formou podieľať na jej výnosoch. Žalobca uviedol vo vyjadrení, že nikdy nebola reč o tom, že by žalobca poskytol peniaze priamo do niektorej zo spomínaných spoločností a s tým, že sa mu vrátia zo zisku ako údajná ním použitá investícia z podnikania prostredníctvom MOODS. Vrátenie peňazí nebolo viazané na účasť žalobcu na podnikaní so žalovaným. Emailová komunikácia, založená v spise, nepotvrďuje argumentáciu žalovaného v spore, keď žalobca sa v ani jednom emaili nevyjadril, že by mal záujem podieľať sa na podnikaní so žalovaným, resp. o účasť v niektorej zo spoločností, prostredníctvom ktorých podniká žalovaný. Tabuľky o budúcich výnosoch, na ktoré žalovaný poukazuje, nemajú žiadnu výpovednú hodnotu. Pokiaľ ide o predchádzajúcu písomnú zmluvu o pôžičke uzavretú ešte v januári 2014, žalobca túto predložil len ako dôkaz podporujúci jeho tvrdenia a súd tento dôkaz takto aj vyhodnotil; t.j. ako jeden z viacerých dôkazov, potvrdzujúci, že žalobca žalovanému poskytol peňažné prostriedky ako pôžičku aj v danom prípade. Žalovaný v odvolaní tiež uvádza, že pokiaľ by bol žalobca obozretný, požiadal by žalovaného o podpísanie písomnej zmluvy; žalobca a žalovaný takúto zmluvu nepodpísali, pretože by neodrážala skutočnú vôľu zúčastnených strán. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že na poskytnutie pôžičky nie je potrebná písomná zmluva, o pôžičku žiadal žalovaný a sám prehlásil, že podpíše zmluvu o pôžičke. Len z dôvodu, že nedošlo k písomnej dohode, hľadá žalovaný jemu vyhovujúcu argumentáciu a tým sa všemožne vyhýba jej vráteniu a ignoruje akékoľvek jeho záväzky voči žalobcovi a preukázané akty. Ohľadom nevykonania dôkazov svedeckými výpoveďami žalobca uviedol, že hoci niektorí navrhnutí svedkovia boli na niektorých stretnutiach medzi žalobcom a žalovaným prítomní, neboli prítomní na žiadnom rokovaní a pri žiadnej komunikácii medzi stranami sporu, ktoré by sa týkalo a ktoré by viedlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, resp. poskytnutiu pôžičky. Toto tvrdenie žalobcu žalovaný nevyvrátil a následne sám na pojednávaní potvrdil, že uvedení svedkovia sa mohli vyjadriť len k použitiu peňažných prostriedkov do spoločností, t.j. nie k okolnostiam poskytnutia pôžičky. Sám žalovaný v závere pojednávania nemal žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Tiež prehlásil, že nevyužíva žiadne prostriedky procesnej obrany a procesného útoku a protokoláciu zápisnice z pojednávania dňa 9. 12. 2016 nenamietol. Podľa § 151 ods. 1 CSP sa skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, považujú za nesporné. Žalobca záverom vo svojom vyjadrení zhrnul, že finančné prostriedky boli poukázané na osobný účet žalovaného, ktorý žalobcovi poskytol; samotný žalovaný potvrdil vo svojom emaili zo dňa 20. 2. 2014, v ktorom žalobcu požiadal o pôžičku, že je ochotný podpísať zmluvu o pôžičke a zmenku, t.j. žalovaný sám použil pojem pôžička; z predloženej emailovej komunikácie z rokov 2014 a 2015 vyplýva, že žalovaný zasielal žalobcovi návrhy na splácanie pôžičky, avšak ku konkrétnej dohode o splatnosti splátok, resp. pôžičky, nedošlo; nie je potrebné, aby zmluvné strany zmluvy o pôžičke dohodli konkrétny termín vrátenia pôžičky, pričom v takom prípade je pôžička splatná prvý deň po tom, čo veriteľ dlžníka o splnenie dlhu požiada, pričom žalobca

vyzval žalovaného na vrátenie pôžičky v lehote 30 dní listom zo dňa 19. 1. 2016; bolo preukázané, že žalovaný v čase poskytnutia pôžičky nevedel, do ktorej konkrétnej spoločnosti (Gastro club, s.r.o., Moods Gastro, s.r.o.) chce peňažné prostriedky použiť, čo vyplýva z emailovej komunikácie strán sporu, ako aj vyjadrenia žalovaného na pojednávaní dňa 10. 6. 2016 v obdobnej právnej veci tých istých účastníkov konania - o zaplatenie - vrátenie pôžičiek poskytnutých v r. 2014 (po poskytnutí pôžičky ktorá je predmetom sporu) spolu vo výške 365.000 € s príslušenstvom, v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51C/55/2016, kedy žalovaný uviedol, že keďže nevedel aký „inštitút“ vznikne, vložil peniaze na účet spoločnosti Moods Gastro, s.r.o. - pritom v oboch sporoch argumentuje, že peňažné prostriedky mali byť údajne vložené na účet spoločnosti Gastro club, s.r.o.; žalovaným navrhnutí svedkovia sa nevedeli vyjadriť k zmluve o pôžičke, ani k okolnostiam jej poskytnutia žalobcom žalovanému, nakoľko títo neboli prítomní pri komunikácii medzi stranami sporu, vedeli by sa vyjadriť len ku skutočnosti, že finančné prostriedky boli investované do spoločnosti, avšak účel použitia pôžičky medzi stranami sporným nie je. Žalobca žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania.

8/ Ďalšie vyjadrenia strán sporu vo veci podané neboli.

9/ Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10/ Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP (v celom rozsahu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania), rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP; odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11/ Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že prvoinštančný súd vzhľadom na vykonané dokazovanie riadne zistil skutkový stav veci a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny záver. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie a ktoré boli pre jeho rozhodnutie podstatné.

12/ Medzi základné znaky právneho vzťahu založeného zmluvou o pôžičke patrí jeho dočasnosť; táto skutočnosť musí vyplývať z prejavu vôle zmluvných strán (osobitne zo strany veriteľa), aby bolo z právneho vzťahu alebo z okolností, za ktorých došlo k právnemu úkonu, zrejmé, že v danom prípade nejde o scudzovací právny úkon, t.j. že nejde o darovanie alebo kúpnu zmluvu. Skutočnosť, že v danom prípade medzi stranami sporu nešlo o scudzovací právny úkon, nebola sporná. Napriek už spomínanému znaku dočasnosti nepatrí medzi podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke určenie doby, dokedy má byť vec vrátená. Ako na to poukázal aj súd prvej inštancie, dohodnutou dobou podľa § 67 Obč. zák. nie je presné určenie času, kedy má byť vec vrátená - táto doba môže byť v zmluve o pôžičke (aj ústne uzavretej) vymedzená ako doba neurčitá. Sporná nie je ani skutočnosť, že k reálnemu odovzdaniu a aj prijatiu sumy 65.000 € medzi žalobcom a žalovaným došlo, a to bezhotovostným prevodom peňazí na osobný účet žalovaného. Hoci žalovaný sa v konaní bránil tvrdením, že žalobcom poskytnuté peňažné prostriedky boli investíciou žalobcu do spoločnosti Gastro club, s.r.o., toto svoje tvrdenie nebol schopný v konaní preukázať, žalovaný v konaní neprodukoval žiadne relevantné dôkazy, ktoré by toto jeho tvrdenie podporili. Žalovaný vo svojom odvolaní v podstate len zopakoval tie argumenty, ktorými sa bránil v konaní pred súdom prvej inštancie a na ktoré súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku vyčerpávajúco reagoval.

13/ Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP), včítane výroku o nároku na náhradu trov konania.

14/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe ust. §396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane v spore priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O samotnej výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

15/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).